

[Justitsministeren]

delse med sagens behandling i retten af tiltaltes forsvarer blev rejst indsigelse mod anklageskriftets udformning. Politidirektøren har videre oplyst, at retten afviste den rejste indsigelse.

Spm. nr. S 533

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (14/1 86) af:

Thoft (SF):

»Hvilke bestræbelser agter ministeren at igangsætte for at sikre, at unge fra lande uden for EF, herunder ikke mindst de nordiske, får adgang til samme rabatordninger for unges adgang til museer og kulturelle arrangementer, som blev aftalt på EF-kulturministrenes møde den 20. december 1985, og som kun gælder unge fra EF-landene?«

Begrundelse

Det kulturpolitiske samarbejde er ikke en EF-sag. Ministerens eneste legitimation for fortsat at deltage i kulturharmoniseringen er derfor, at hun bestandig sikrer, at lande uden for EF, herunder ikke mindst de nordiske lande, får mulighed for at deltage i dette samarbejde, såfremt de måtte udtrykke ønske herom.

Den 20. december 1985 vedtog kulturministrene fra EF-landene forsamlet i Rådet imidlertid, at nationale rabatordninger for unges adgang til museer og kulturelle arrangementer også skulle omfatte unge fra de øvrige EF-lande.

Når jeg ved, hvilken vægt regeringen og ikke mindst kulturministeren lægger på det nordiske samarbejde, undrer det mig, at ministeren ikke har søgt de øvrige nordiske lande inddraget i denne ordning.

Svar (23/1 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

På mødet den 20. december 1985 vedtog EF-ministrene en resolution, der har til formål at udstrække eller at tilskynde til at udstrække de særlige vilkår eller rabatordninger for adgang til museer og kulturelle arrangementer, der gælder for landets egne unge, til også at omfatte unge fra alle øvrige medlemsstater.

På mødet den 13. december 1985 i folketingets markedsudvalg orienterede jeg udvalget om denne resolution, herunder at jeg – blandt andet ved udgangen af FN's ungdomsår – kunne gå ind for den foreslåede tekst, idet de rabatordninger, som individuelt fastsat findes i Danmark, allerede normalt gælder for udlændinge både fra EF-lande og fra tredjelande, herunder de nordiske lande. Resolutionen ændrer ikke på denne ligelighed.

Såfremt spørgeren – hvad der ikke er klart efter spørgsmålets formulering – finder, at resolutionen tillige burde sikre den samme ligelighed i de øvrige EF-lande over for unge fra tredjelande, skal jeg minde om, at resolutionen netop ikke er en EF-beslutning, men en hensigtserklæring fra EF-landenes kulturministre. I en sådan ministerresolution kan der i modsætning til i EF-beslutninger ikke fastsættes regler, der sikrer denne ligelighed.

Jeg kan i øvrigt bekræfte spørgerens opfattelse af regeringens bestræbelser på at skabe forståelse for, at kulturelle initiativer og aktiviteter mellem EF-landene bør være åbne for deltagelse fra andre lande i Europa, herunder de nordiske lande. Som bekendt har disse bestræbelser allerede givet positive resultater i en række samarbejdsresolutioner omfattende både ministerresolutioner og »blandede rådsresolutioner« på kulturområdet.

Spm. nr. S 534

Til *boligministeren* (15/1 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Hvor stort er det samlede antal beboelseslejligheder, herunder i ejerlejlighedsejendomme samt i udlejede enfamiliehuse m.v., som findes i udlejningsejendomme med mindre end syv lejligheder i Århus kommune?«

Begrundelse

Venstresocialisternes byrådsgruppe i Århus stillede den 8. december 1985 skriftligt spørgsmål til rådmanden for magistratens 2. afdeling og bad om at få at vide, hvor mange lejligheder der findes i udlejningsejendomme med mindre end syv lejligheder, det vil sige, hvor mange lejligheder der ville blive omfattet af det såkaldte småhuskapitel i det socialdemokratiske lejelovsforslag, hvorefter disse lejligheder ikke længere skal omfattes af den omkostningsbestemte husleje med det resul-